Anglický král Jindřich VIII. se zapsal do historie, tedy hlavně do historického povědomí laické veřejnosti především svým rodinným životem, rekordními šesti sňatky, rozvodem prvního z nich, popravu dvou ze svých manželek a odlukou anglické církve od Říma. Cílem této práce bylo, obrazně řečeno, dostat se pod povrch zjednodušujících nánosů a interpretací vlády Jindřicha VIII, analyzovat, jakými prostředky jak v domácí, tak v zahraniční politice se Jindřich VIII. snažil řešit otázku nástupnictví po své vlastní osobě na anglickém trůnu a upevnění postavení svého rodu.

Jindřich VIII. se po většinu doby své vlády nacházel z hlediska zabezpečení dynastie Tudorů na anglickém trůnu ve velmi obtížném, nejistém postavení. To bylo také jednou z příčin, proč se Jindřich v touze po synovi rozhodl rozvést se svou manželkou, což mělo ve složité době italských válek mimořádný diplomatický a mezinárodní rozměr. Celá situace vyústila v právní a nakonec i náboženské odtržení anglické církve od Říma. Sňatková diplomacie a likvidace případných domácích konkurentů byly obvyklé nástroje upevnění vlastní dynastie na trůnu jak v Anglii, tak v ostatních evropských zemích. Jindřich VIII. však přišel v období rozvodové krize se zcela novým prostředkem v určování své dynastické politiky. Jeho „první ministr“ Thomas Cromwell aktivně zapojil parlament, jehož legislativa nejen odtrhla anglickou církev od Říma, ale také určovala dědice Jindřicha VIII. a případně podmínky pro jejich nástup na trůn.

Jindřich VIII., když v roce 1547 umíral, předával trůn svému devítiletému synovi, za něhož vládla jmenovaná Tajná rada, v situaci, kdy byla vláda tudorovské dynastie plně zabezpečena.